

- 5) Beschikt de asielzoeker over een rechtens afdwingbaar recht om van een lidstaat te eisen dat deze onderzoekt of hij de verantwoordelijkheid wil overnemen overeenkomstig artikel 3, lid 2, eerste volzin, van verordening (EG) nr. 343/2003 en hem de redenen voor zijn beslissing meedeelt?

- (¹) Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).
- (²) Verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie van 2 september 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 222, blz. 3).

Beroep ingesteld op 22 december 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-678/11)

(2012/C 73/35)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: W. Roels en F. Jimeno Fernández, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 56 VWEU (oud artikel 49 EG) en artikel 36 EER-Overeenkomst op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen door de vaststelling en de handhaving van artikel 46, sub c, van de Texto Refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones (herziene tekst van de wet betreffende de pensioenregelingen en -fondsen), artikel 86 van het Real Decreto Legislativo 6/2004, de 29 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados (koninklijk wetsbesluit nr. 6/2004 van 29 oktober 2004 tot vaststelling van de herziene tekst van de wet op de ordening van en het toezicht op particuliere verzekeringen), artikel 10 van het Real Decreto Legislativo 5/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la ley del Impuesto sobre la renta de los no residentes (koninklijk wetsbesluit nr. 5/2004 tot vaststelling van de herziene tekst van de wet betreffende de inkomstenbelasting van niet-ingezetenen), en artikel 47 van de Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria (algemene belastingwet nr. 58/2003 van 17 december 2003), op grond waarvan buitenlandse pensioenfondsen uit andere lidstaten die in Spanje bedrijfspensioenregelingen aanbieden, en verzekeringsmaatschappijen die in het kader van het vrij verrichten van diensten in Spanje actief zijn, onder meer een in Spanje wonende of gevestigde fiscaal vertegenwoordiger moeten aanwijzen;

— het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Op grond van de betrokken bepalingen van de Spaanse belastingwetgeving moeten buitenlandse belastingplichtigen een in Spanje wonende of gevestigde fiscaal vertegenwoordiger aanwijzen. Concreet geldt deze verplichting voor buitenlandse pensioenfondsen uit andere lidstaten die in Spanje bedrijfspensioenregelingen aanbieden, en voor verzekeringsmaatschappijen die in het kader van het vrij verrichten van diensten in Spanje actief zijn.
- Volgens de Commissie vormt de verplichting om een in Spanje wonende of gevestigde fiscaal vertegenwoordiger aan te wijzen in de genoemde gevallen een belemmering van het vrij verrichten van diensten, aangezien sprake is van een extra last voor de genoemde ondernemingen en natuurlijke personen omdat zij verplicht zijn een beroep te doen op een vertegenwoordiger. Daarnaast is er ook een belemmering van het vrij verrichten van diensten voor personen en bedrijven uit andere lidstaten dan Spanje die hun diensten als fiscaal vertegenwoordiger willen aanbieden aan ondernemingen of natuurlijke personen die in Spanje actief zijn.
- De betrokken bepalingen zijn in strijd met artikel 56 VWEU (oud artikel 49 EG) en artikel 36 EER-Overeenkomst.

Hogere voorziening ingesteld op 27 december 2011 door Alliance One International, Inc., voorheen Dimon, Inc., tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 12 oktober 2011 in zaak T-41/05, Alliance One International, Inc., voorheen Dimon Inc./Europese Commissie

(Zaak C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Alliance One International, Inc. (voorheen Dimon, Inc.) (vertegenwoordigers: M Odriozola, A Vide, lawyers)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 12 oktober 2011 in zaak T-41/05 vernietigen voor zover het de middelen inzake een kennelijke beoordelingsfout bij de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU en artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 (¹), ontoereikende motivering en schending van het beginsel van gelijke behandeling afwijst door te beslissen dat Alliance One International, Inc., voorheen Dimon, Inc. hoofdelijk aansprakelijk was;

— de beschikking van de Commissie van 20 oktober 2004 in zaak COMP/C.39.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje — nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op rekwirante, en de aan rekwirante opgelegde boete bijgevolg verlagen; en

— de Commissie verwijzen in de kosten.